

“ମୀ ଲାଇପୋକ ଅମା ଅନୀଦ ଥୋରକୁବା ହେଣବଦ, ଚାନ୍ଦିଦା ହାଲେନବା ପ୍ରକତିନା ମାଚି କରେବା କ୍ୟା ଶେଷା ତାହିଁ” - ହରାଇବମ ରନବୀର (କବିତା, ରାରେଂ ଅର୍ଥୋଡ୍କ୍ଷା)

‘ଲାଙ୍କ’

—ରାଜକୁମାର ମୀନା

ନୁଶି ଶକ ଖାରିତିଏ
ଅପାହା ନଞ୍ଜୁ ଉତ୍ତିଏ

ରାଖନା ଟିଏଂ ତାନ୍ତିଏ

ଲୈରକ୍ଷୀ ଏହି ନୁଶିତିବା

ଭଗ୍ନି ପୁଲି ତୁମ୍ଭାତ୍ତା

ନୁଶି ଲୈକୋନା ଚଞ୍ଚଲବା

କହିନା ମୋତକ ଫଂହୋରେ।

ରାଖଲ ଶାର୍ତ୍ତ ଲୈତ୍ରେ

ମାଳି ଲୋମ ମାନୋଜା।

କଟିଅତ୍ତିଏ ମିକୁଣ ଖୁଣ୍ଟି

ହିଶ୍ଵା ଚାର ଚଞ୍ଚିଟି

ନିଶିଖିଣ୍ଟି ପୁଜୁ ଖୁଣ୍ଟି

ଫୁଲରେ ରାଖିବା ଲଜ୍ଜା

ପୂର୍ବିନ ରାଜା ମୈଶା ଲାଞ୍ଚଦା

ଚରକ ଚାହିଁ ନାହିଁଲେ

ପରମକ ଶିଶ୍ରୋତସେ ମରମଦା

କରି ଥୋରକୁବା ଖର୍ବଦେ।

ମାରାକେ ଓନ୍ତେ, ଖୋଥାଂ ହେବେଁ।

ପୁରକଥିବା ଅକନବା ଚିଲେନ୍ଦା

ଆଜାଓରା କାପିଶିଣିନା।

ଥୁରରେ ରାଖିବା ମାନି

ପୂର୍ବିନ ମାନିନା ମାନିନା।

</